

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Ludmily Valentové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **A. A.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 6. 2006, č. j. 59 Az 44/2005 - 41, o ustanovení zástupce,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Výše označeným usnesením Krajský soud v Ostravě k žádosti stěžovatele neustanovil pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů (dle ust. § 35 odst. 8 a § 105 odst. 2 s. ř. s.), neboť v řízení nebylo věrohodně a dostatečně prokázáno, jaké má stěžovatel příjmy. Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, ve které však nebrojí proti předmětnému rozhodnutí o neustanovení zástupce a neuvádí žádné relevantní důvody svědčící o nesprávnosti postupu krajského soudu při neustanovení zástupce, nýbrž jako důvody kasační stížnosti napadá stěžovatel nezákonnost rozhodnutí správního orgánu o neudělení azylu, zejména neúplně zjištěný skutkový stav věci, konstatuje, že důkazy, které si správní orgán opatřil nebyly úplné a dále rozhodnutí nevyplyvá ze zjištěných podkladů, tj. není zde logická vazba mezi rozhodnutím a podkladem pro ně. Rovněž stěžovatel uvádí důvody, pro které mu měl být azyl udělen, zejména humanitární důvody dle § 14 zákona o azylu a dále poukazuje na Příručku k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků vydanou Vysokým komisařem v lednu 1992 v Ženevě.

Podle ust. § 35 odst. 8 s. ř. s., jsou-li u navrhovatele dány předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to potřeba k ochraně jeho práv, může mu předseda senátu na jeho návrh ustanovit zástupce. Ze spisu vyplynulo, že stěžovatel požádal Krajský soud v Ostravě o ustanovení zástupce v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku uvedeného soudu ze dne 1. 3. 2006, č. j. 59 Az 44/2005 - 18, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2005, č. j. OAM-456/VL-20-03-2005. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů. Krajský soud k žádosti o ustanovení zástupce vyzval stěžovatele ke sdělení jeho majetkových poměrů, za účelem posouzení, zda jsou u stěžovatele dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Ve vyjádření

o osobních, výdělkových a majetkových poměrech ze dne 5. 5. 2006 stěžovatel uvedl, že nikde nepracuje a nemá žádný příjem. Ze zprávy vedení hotelu „U v.“ v B. n. J., došlé krajskému soudu dne 21. 6. 2006, však vyplynulo, že stěžovatel je v tomto hotelu ubytován a platí měsíční nájem 2500 Kč. Dle názoru krajského soudu tedy nebylo v řízení věrohodně a dostatečně prokázáno, jaké má stěžovatel příjmy, když platí pravidelný měsíční nájem za ubytování v hotelu ve výši 2500 Kč. Krajský soud v Ostravě proto dospěl k závěru, že stěžovateli nelze pro kasační řízení bezplatného zástupce z řad advokátů ustanovit, když nebyly zjištěny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Podle ust. § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.) je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Podle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. je možno kasační stížnost podat pouze z vymezených důvodů, přičemž důvod, o který se kasační stížnost opírá, musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést (§ 106 s. ř. s.). Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

V posuzované věci stěžovatel v kasační stížnosti napadá postup správního orgánu (žalovaného) v řízení správním, napadá zejména neúplně zjištěný skutkový stav věci, důkazy, které si správní orgán opatřil nebyly úplné a dále zde není logická vazba mezi rozhodnutím a podkladem pro ně. Stěžovatel uvádí důvody pro které mu měl být azyl udělen a poukazuje na skutečnost, že v jeho případě jde zejména o humanitární důvody dle § 14 zákona o azylu a dovolává se ve svém případě Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků vydanou Vysokým komisařem v lednu 1992 v Ženevě. Stěžovatel však v kasační stížnosti uvádí důvody, které nesměřují proti shora uvedenému soudnímu rozhodnutí - usnesení o neustanovení zástupce ze dne 26. 6. 2006, č. j. 59 Az 44/2005 - 41 a neuvádí v čem spočívalo pochybení krajského soudu při zjišťování předpokladů pro osvobození od soudních poplatků. Jestliže stěžovatel napadá vadu správního řízení, které vůbec nebylo předmětem soudního rozhodnutí, uvádí tedy jiné důvody, než které připouští § 103 odst. 1 s. ř. s., a zatěžuje tak kasační stížnost vadou, která způsobuje, že taková kasační stížnost je podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná.

Nejvyšší správní soud proto za použití § 104 odst. 4 s. ř. s., § 120 s. ř. s. ve vztahu k § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. kasační stížnost odmítl jako nepřípustnou. Za těchto okolností pak rozhodoval Nejvyšší správní soud bez jednání (§ 109 odst. 1 s. ř. s.). Rovněž nevyvstala potřeba ustanovit stěžovateli tlumočníka, neboť jak vyplývá z obsahu soudního spisu, byla kasační stížnost, jakož i žaloba podána v jazyce českém.

O stěžovatelem podaném návrhu, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ust. § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť se jedná o věc, která byla vyřízena v souladu s ust. § 56 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. přednostně.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 3 ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 10. ledna 2007

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu